

Nr 240

Av herr **Rimås**, om upprättande av diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten.

Den politiska utvecklingen, de svenska intressen av ekonomisk och kommersiell art, den svenska utvecklingshjälpen, den omfattande missionsverksamheten m. m. har under senare år nödvändiggjort en betydande utbyggnad av Sveriges utrikesrepresentation i främst Afrika och Asien, och vårt land upprätthåller nu diplomatiska förbindelser med nästan alla självständiga stater i världen och är därjämte företrätt i flera internationella organisationer för mellanstatligt samarbete på olika områden. För den svenska utrikespolitiken framstår det som synnerligen angeläget att medverka i strävandena för fredens bevarande. I det internationella fredsbevarande arbetet finns det emellertid en synnerligen aktiv stat hos vilken Sverige ej har någon diplomatisk representation, Vatikanstaten.

Under senare år har Vatikanstaten framstått som en betydande faktor i det internationella arbetet för fred samt på de ekumeniska, humanitära och kulturella områdena. Här må erinras om bland annat Vatikanstatens ingripanden för åstadkommande av fred i Vietnam. Undan för undan har de nytillkomna staterna i främst Afrika och Asien upptagit diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten, där för närvarande ett 50-tal ambassadörer och några ministrar företräder olika stater, bland vilka märkes åtskilliga icke-katolska och icke-kristna länder. Bland annat är Finland representerat genom en ambassadör. På det kyrkliga området företrädes Vatikanstaten i de nordiska länderna av en apostolisk delegat, vilken tillika är diplomatisk representant i Finland med ställning av pronuntie.

För Sveriges del synes upptagandet av diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten vara motiverat med hänsyn till de bägge staternas fredsbevarande strävanden samt av samarbetet i olika internationella organ, där Vatikanstaten är företrädd. Upptagandet av diplomatiska förbindelser skulle vidare vara till fördel för den ekumeniska verksamheten samt underlätta vetenskapligt arbete på det kulturella området. Det kan i detta sammanhang erinras om det för vårt lands medeltida historia mycket värdefulla urkundsmaterial, som förvaras i Vatikanarkivet, samt den omfattande utlåningen av konstverk m. m. ur Vatikanstatens samlingar till den gångna sommarens stora Christina-utställning i Stockholm. Ytterligare må framhållas den utveckling, som under senare år ägt rum genom att ett betydande an-

tal romersk-katolska trosbekännare invandrat till Sverige eller är verksamma här för att fylla vårt lands behov av arbetskraft. Detta påkallar en ökning av den romersk-katolska församlingsverksamheten, vilken är av stor betydelse för den invandrade arbetskraftens trivsel. Slutligen skulle ett upptagande av diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten skapa goodwill för Sverige ute i världen och därmed främja vårt lands intressen.

Kostnaderna för en svensk diplomatisk representation i Vatikanstaten skulle bli obetydliga, ifall Sveriges ambassadör i Italien eller Schweiz jämväl vore ackrediterad i Vatikanstaten.

Under återopande av vad här ovan anförts föreslås,

att riksdagen måtte besluta att hemställa hos Kungl. Maj:t
om en undersökning snarast möjligt rörande möjligheten av
att upptaga diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten.

Stockholm den 19 januari 1967

Sigvard Rimås (fp)
